

(niet uit gastenboek maar ontvangen op reserveren@worteldagen.nl; een mail)

Hallo allemaal,

Ik heb vandaag mijn derde route van de worteldagen gedaan. Gisteren had ik bewust mijn camera niet meegenomen. Ik wilde alles echt ondergaan en niet met mijn camera bezig zijn. Toch wel spijt van...

Op deze zondag mijn introspectie...
waarom ik de worteldagen zo geweldig vind....
omdat het iets is wat wij met zijn allen zijn kwijt geraakt.
Klemgezet in targets en werkprocessen.
Hoge werkdruk, geen ruimte voor de geest om te dwalen en mooie dingen te ontdekken.
Geen ruimte voor echte gesprekken.

Nu zijn er studenten van diverse crea academies neergestreken in Norg. Ze krijgen een locatie ergens in het dorp toegewezen en het thema is dit jaar "sporen". Verder is de opdracht ongeveer "doe je ding".

En daar zitten deze komende kunstenaars dan. Bij een boerenschuur, bij een huisje in het bos, op de camping, in het zwembad, bij een vennetje (Westervelde voor de insiders onder ons), in een tuin bij mensen etc.

En twee weken later moet er een voorstelling zijn van 10-15 minuten. En zij hebben niets anders dan hun verbeelding en die moeten ze zelf letterlijk vorm gaan geven.

Daar kunnen wij nog slechts van dromen!

En dan ben ik publiek...ik fiets en loop in een omgeving die ik al 20 jaar ken.
Ik wordt uitgenodigd onder een grote eik op de grond te gaan liggen. In de eik hangen allerlei voorwerpen van de boerderij die daarna hun verhaal gaan vertellen.
Die voorwerpen zijn de wortels uit mijn verleden. Heb ik ze nog wel in zicht??

Ik sta bij een huis dat opgetrokken wordt op de plek waar ik 20 jaar gekampeerd heb. Er worden fundamenten neergelegd.

Heb ik nog wel fundamenten onder mijn dagelijks leven?
Kom ik nog wel thuis??? Ben ik nog geworteld?

Ik wordt uitgenodigd op een speelplaatsje rond te lopen. Er liggen / hangen teksten over de verschillende levensfasen. Hoe je je toch wel gaat aanpassen aan "wat men vindt dat moet".
Hoeveer heb ik me aangepast? Heb ik nog wel contact met het spelende in mij? Durf ik nog wel afwijkend (of beter gezegd gewoon mezelf) te zijn??
Ben ik zelf nog wel geworteld????

En dan het huisje in het bos waar ik door de gordijntjes moest gluren om te zien wat er binnen gebeurde. Hoe vaak heb ik dat NIET gedurfd als ik eens door het bos wandelde?
Ben ik zo stevig geworteld dat ik het nu wel durf?

En de trap middenin het vennetje. Alleen al de locatie maakt dat ik even los kom van alles waar ik aan vast zit! Als je durft doe je je voorstelling middenin het ven.
Wat durf ik tijdens mijn worteldagen?

Ik heb morgen nog een route te gaan en ben er nu al benieuwd naar.
Dat er nog weer jonge mensen zijn die dit avontuur aan gaan.
Daar krijg ik energie van!

Groeten Nelly

